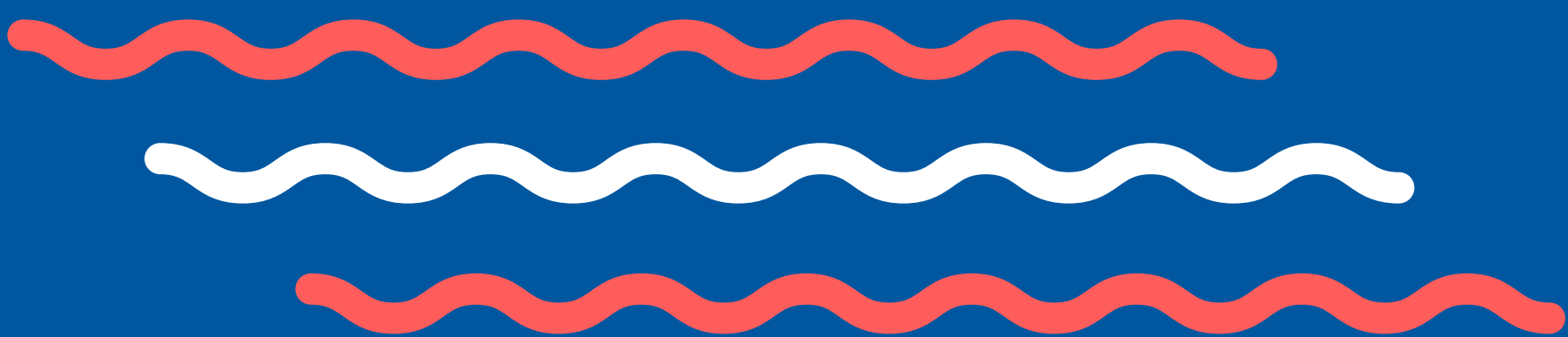
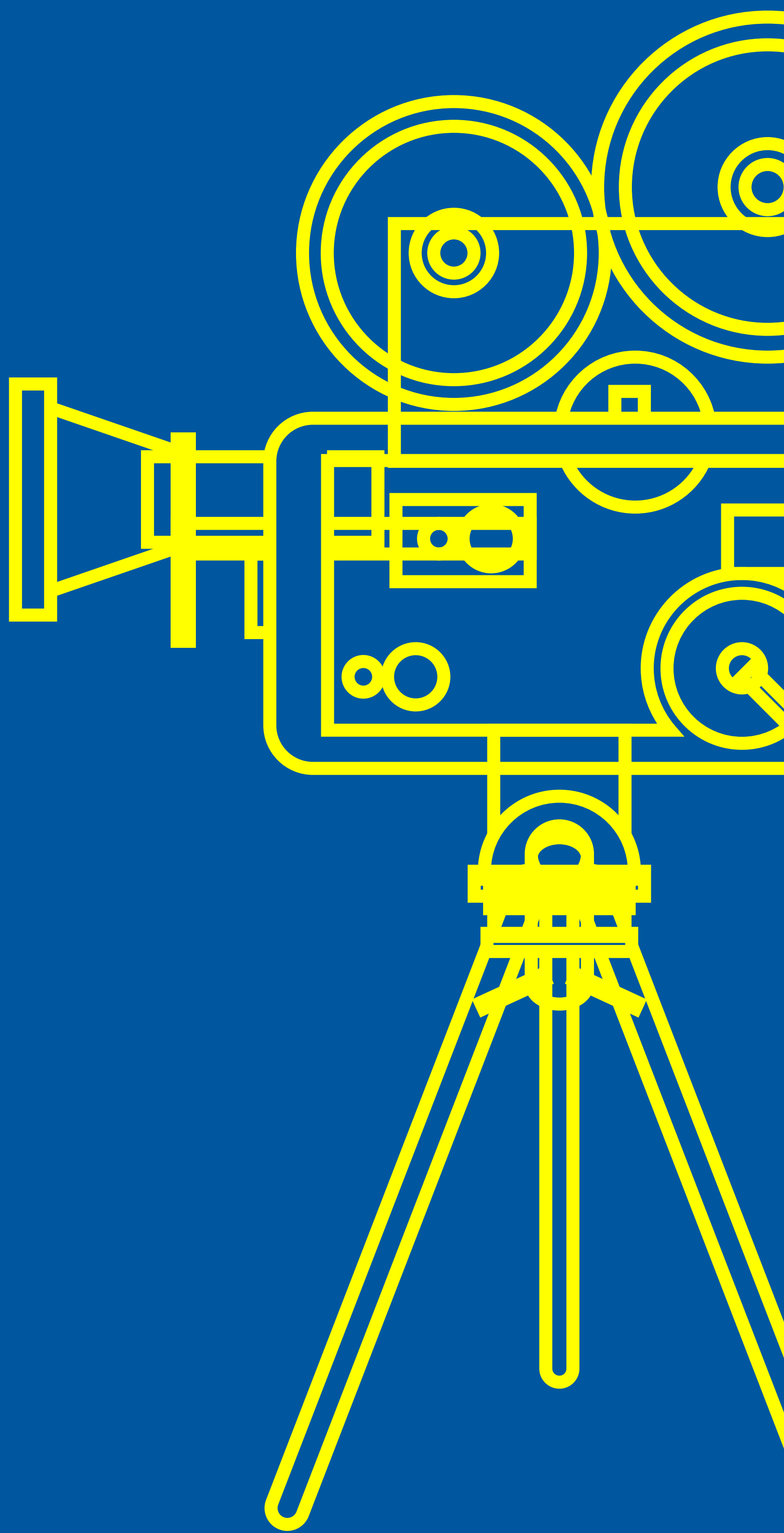

AMNESTY
INTERNATIONAL

AMNESTY NABÍDKA FILMŮ

O LIDSKÝCH PRÁVECH

JAK ZORGANIZOVAT PROMÍTÁNÍ

AMNESTY
INTERNATIONAL

KDO SI MŮŽE FILMY ZAPŮJČIT?

Půjčujeme filmy pro nekomerční účely. Půjčit si je mohou Amnesty skupiny, školy a univerzity, neziskové organizace a další zájemci o promítání filmů s lidskoprávní tematikou.

KDE PROMÍTÁNÍ POŘADAT?

Využít můžete kavárny, klubovny, malá kina, školy a univerzity aj. Vždy se přesvědčte o tom, že zvolené místo je tiché a promítání nebude nic rušit.

S ČÍM PROMÍTÁNÍ SPOJIT?

Doporučujeme promítání spojit s diskusí po filmu, ideálně s nějakým tematickým hostem (rádi vám se sháněním hostů pomůžeme). Můžete po filmu udělat také prezentaci s doplňujícími informacemi k tématu.

Určitě si také na akci vezměte nějakou Amnesty petici k tématu a mějte ji na místě k dispozici k podepsání. Aktuální případy najdete na webu www.amnesty.cz.

JAK PROMÍTÁNÍ FINANCOVAT?

Promítání by mělo mít vždy nekomerční charakter, ale doporučujeme ke vchodu umístit kasičku na vstupné dobrovolné, za což uhradíte případné náklady spojené s promítáním, případně další budoucí akce. Můžete také prodávat Amnesty merch (placky, trička apod.).

JAK AKCI PROPAGOVAT?

V případě zájmu o sdílení akce na Amnesty Facebooku a dalších sociálních sítích pošlete informace na e-mail roxana.kubovska@amnesty.cz. Využijte také propagační kanály instituce, kde budete promítat (například zařazení do programu kina, newsletter univerzity, program kavárny aj.). Na školách využijte sociální síť školy, udělejte plakáty, letáčky, pozvěte studenty přes školní rozhlas atd.

JAK PRACOVAT S FILMEM?

Film vám pošleme přes úložiště. Můžete si ho stáhnout do počítače nebo na externí disk, doporučujeme nepouštět film (ani třeba spoty nebo krátká videa) online, vždy si vše předem stáhněte, pokud je to možné. Předejdete tak technických komplikací v průběhu akce. Na film se také ideálně podívejte předem, ať víte, co promítáte. Pokud ho znáte, proklikejte si ho, jestli se stáhnul v pořádku, nechybí nějaké části apod. Filmy je zakázané půjčovat třetím osobám či jakkoliv sdílet a množit.

JAKOU TECHNIKU A ZÁZEMÍ BUDETE POTŘEBOVAT?

Zjistěte si, jaká technika je k dispozici na místě, kde bude promítání probíhat, případně si přineste vlastní dopředu vyzkoušenou techniku. Budete potřebovat:

- počítač připojený po celou dobu na nabíječku s programem na přehrávání filmů (vše určitě vyzkoušejte předem);
- projektor;
- reproduktory;
- prodlužku (zjistěte si, zda je na místě k dispozici);
- plátno nebo bílou stěnu na promítání;
- zatemnění místnosti (pokud není k dispozici, ujistěte se, že v době promítání už bude venku tma 😊)

JAKÁ JE ROLE MODERÁTORA/KY?

Moderátor nebo moderátorka by měl/a promítání uvést na začátku a po promítání vést případnou diskusi, představit petici apod.

JAK NA AKCI PROPAGOVAT AMNESTY?

Při promítání filmů zapůjčených od Amnesty je povinnost na akci divákům říci, že filmy zapůjčila organizace Amnesty International a ideálně mít na místě také Amnesty vlajku, případně další propagační materiály (rádi vám vše dodáme).

MŮŽEME NA AMNESTY AKCÍCH PROMÍTAT I JINÉ FILMY MIMO TENTO SEZNAM?

Ano, pokud jsou legálně získané, určené k veřejnému promítání a obsahují nějaké lidskoprávní téma, není to žádný problém.

KONTAKTNÍ OSOBY:

BARBORA.SVORENOVA@AMNESTY.CZ
KAROLINA.SERBOUSKOVA@AMNESTY.CZ

CESTA VEN

AMNESTY
INTERNATIONAL

Příběh silné mladé matky, která se odmítá smířit s nepříznivým společenským statutem a snaží se vybojovat lepší život pro sebe a svou dceru Sárinku. Cesta ven z obtížné situace je lemována zklamáním, ale také nadějí. Odvaha a rodičovský cit pomáhají Žanetě překonat překážky v podobě dluhů, mantinelů většinové společnosti i problémů ve vlastní komunitě. Syrový snímek se vyhýbá soudům i patosu a k tématu přistupuje s věcným nadhledem a místy i svérázným humorem.

DRAMA
ČESKO / FRANCIE
ČEŠTINA
2014, 103 MINUT

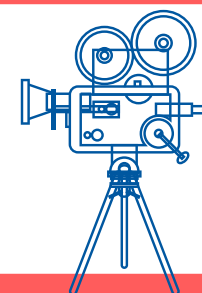

Photo © Aerofilms

OFICIÁLNÍ WEB FILMU: www.cestaven.cz/?fbclid=IwAR30vRaLz_rvRmio_jp9s1hhqPRYUMowjF-ocEk3WqsLxzpUaFB4ytEfx48

FILM NA ČSFD: www.csfd.cz/film/323709-cesta-ven/galerie/?type=1

KLÍČOVÁ SLOVA: Romové, Česká republika, předsudky, diskriminace

DOPORUČENÝ DOPROVODNÝ PROGRAM: Diskuse s Davidem Ištokem, jedním z herců filmu (můžeme zprostředkovat kontakt).

"David Ištok byl jedním z prvních, kteří pomáhali při scénářistických obhlídkách. A byl jedním z posledních, kdo nakonec dostal roli ve filmu, jelikož volba dvou hlavních představitelů byla uzavřena až po dlouhém a rozsáhlém castingu." (Zdroj: www.cestaven.cz)

DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE O LIDSKOPRÁVNÍCH TÉMATECH FILMU:

DISKRIMINACE ROMŮ V ČESKÉ REPUBLICE:

V srpnu 2019 kritizoval Výbor pro odstranění rasové diskriminace (CERD)¹ diskriminaci Romů v přístupu k ekonomickým, sociálním a kulturním právům, jakož i rasistickou rétoriku politiků, včetně starostů a členů parlamentu a vlády. Výbor rovněž vyzdvihl prevalenci rasově motivovaných útoků zaměřených na Romy.

BYDLENÍ A VZDĚLÁNÍ:

Několik oblastí v Česku, z nichž mnohé obývají Romové, bylo Krajským úřadem Středočeského kraje prohlášeno za „zóny sociálně nežádoucího chování“. Tato vyhláška brání obyvatelům těchto „zón“ požadovat určité dávky bydlení. Přesto že bylo vyhlášování „zón“ Výborem CERD v srpnu kritizováno jako diskriminační, desítky dalších obcí s významným romským obyvatelstvem, včetně Ústí nad Labem, Mostu, Karviné a Ostravy-jihu, oblasti na svém území nadále takhle deklarovaly, a to navzdory výzvam mezinárodních orgánů pro sledování lidských práv na podporu přístupu Romů přiměřenému bydlení a boji proti diskriminačním praktikám.

Česká republika se dlouhodobě potýká se sociálním vyloučením Romů. V praxi se tento stav projevuje také tím, že řada romských dětí nemá šance na stejné vzdělání jako jejich vrstevníci. K segregaci dětí dochází už od předškolních let a řada dětí končí svou vzdělávací dráhu především díky stereotypům a diskriminačnímu přístupu.³ Znepokojení rovněž vyvolává trvající existence segregovaných škol, kde tvoří velkou většinu romští žáci. Podle stanoviska CERD romské děti nadále zůstávají nadmíru zastoupeny v programech pro děti s lehkými mentálními postižením. Romští žáci v loňském školním roce tvořili bezmála čtyři procenta z celkového počtu žáků na základních školách, zatímco v rámci takzvaných redukováných vzdělávacích programů byl jejich podíl více než 29 procent.

ZDROJE:

www.amnesty.cz/diskriminace/rovny-pristup-ve-vzdelavani

www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/czech-republic/report-czech-republic/

www.opu.cz/wp-content/uploads/2019/09/CERD_C_CZE_CO_12-13_36934_E.pdf

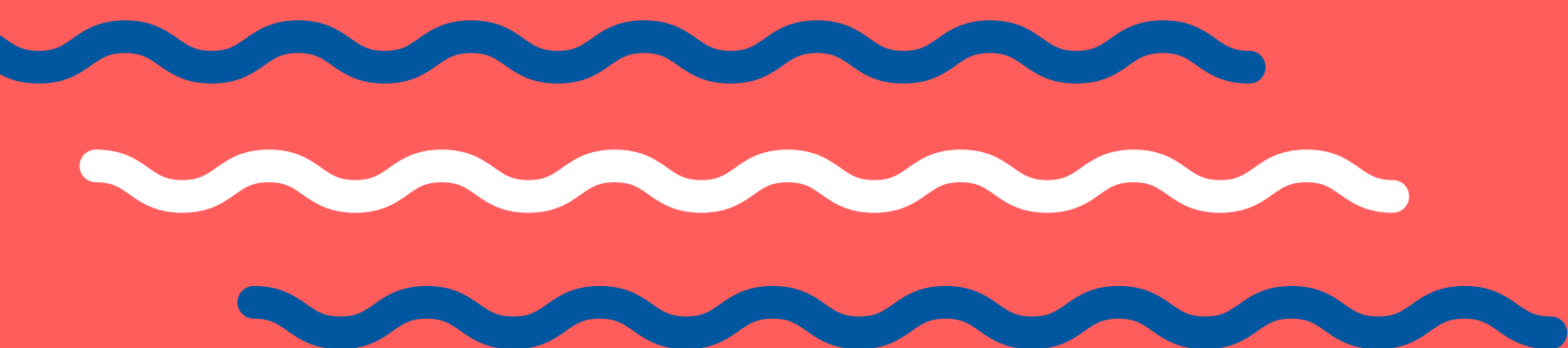
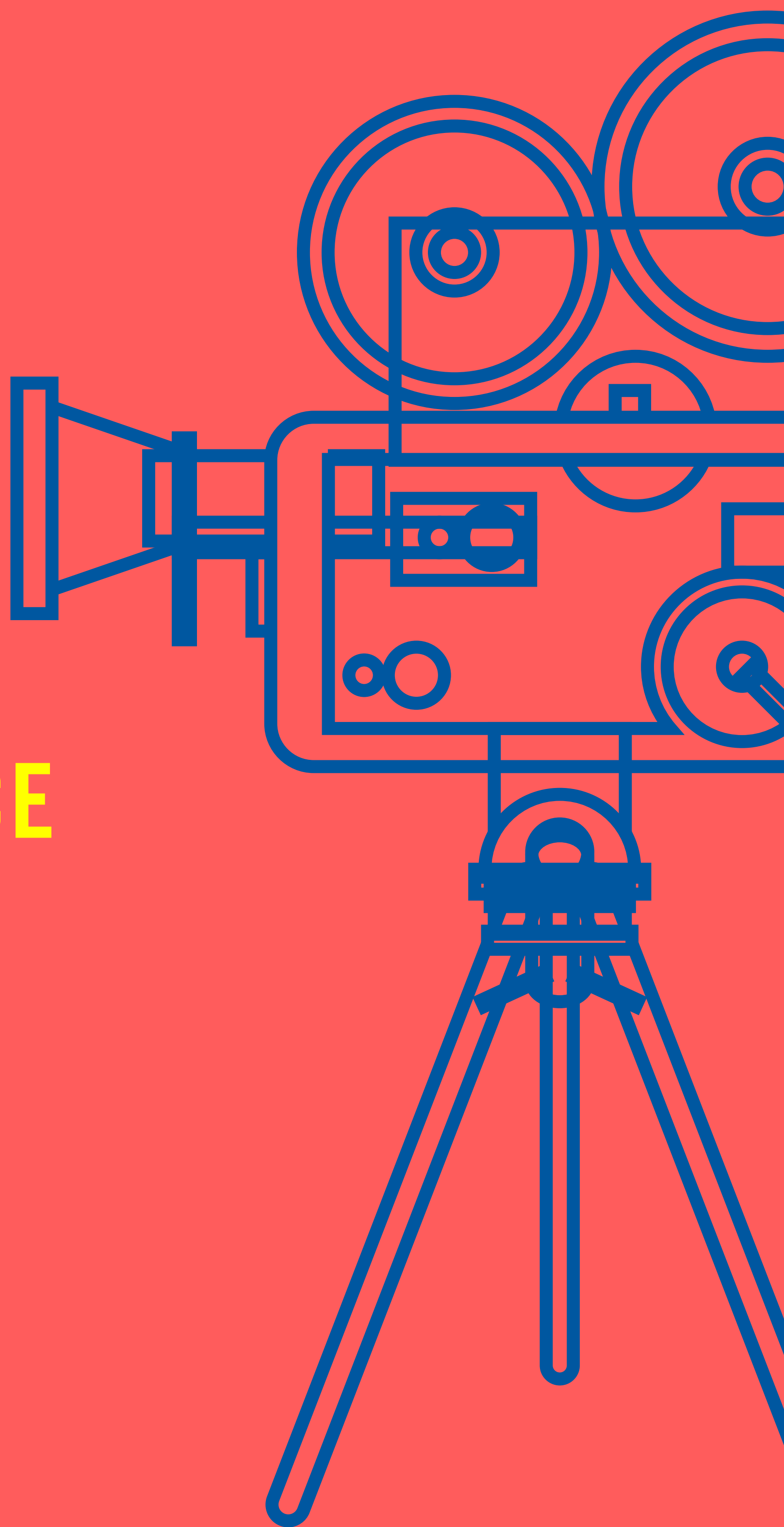
AMNESTY
INTERNATIONAL

AMNESTY NABÍDKA FILMŮ

O LIDSKÝCH PRÁVECH

OMEZENÉ LICENCE

PRAVIDLA PŮJČOVÁNÍ FILMŮ S OMEZENÝMI LICENCEMI

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Následující filmy máme k dispozici jen na omezený počet veřejných promítání. Nabízíme je proto exkluzivně a přednostně našim aktivním Amnesty skupinám. Pro promítání těchto snímků platí následující pravidla:

- Filmy si můžete půjčit až po zorganizování promítání některého z filmů z hlavního seznamu.
- Dejte si záležet na výběru místa a propagaci akce, ať film může vidět co největší počet diváků. Využijte festivaly, kina, hodně navštěvované kavárny apod.
- Promítání musí být spojené s navazujícím doprovodným programem, ideálně nějakou diskusí po filmu, a na promítání by měla být také nějaká Amnesty petice.

KDO SI MŮŽE FILMY ZAPŮJČIT?

Tyto filmy půjčujeme jen aktivním Amnesty skupinám.

KDE PROMÍTÁNÍ POŘÁDAT?

Využít můžete kavárny, klubovny, malá kina, školy a univerzity aj. Vždy se přesvědčte o tom, že zvolené místo je tiché a promítání nebude nic rušit.

S ČÍM PROMÍTÁNÍ SPOJIT?

Doporučujeme promítání spojit s diskusí po filmu, ideálně s nějakým tematickým hostem (rádi vám se sháněním hostů pomůžeme). Můžete po filmu udělat také prezentaci s doplňujícími informacemi k tématu. Určitě si také na akci vezměte nějakou Amnesty petici k tématu a mějte ji na místě k dispozici k podepsání. Aktuální případy najdete na webu www.amnesty.cz.

JAK PROMÍTÁNÍ FINANCOVAT?

Promítání by mělo mít vždy nekomerční charakter, ale doporučujeme ke vchodu umístit kasičku na vstupné dobrovolné, za což uhradíte případné náklady spojené s promítáním, případně další budoucí akce. Můžete také prodávat Amnesty merch (placky, trička apod.).

JAK AKCI PROPAGOVAT?

V případě zájmu o sdílení akce na Amnesty Facebooku a dalších sociálních sítích pošlete informace na e-mail roxana.kubovska@amnesty.cz. Využijte také propagační kanály instituce, kde budete promítat (například zařazení do programu kina, newsletter univerzity, program kavárny aj.). Na školách využijte sociální síť školy, udělejte plakáty, letáčky, pozvěte studenty přes školní rozhlas atd.

JAK PRACOVAT S FILMEM?

Film vám pošleme přes úložiště. Můžete si ho stáhnout do počítače nebo na externí disk, doporučujeme nepouštět film (ani třeba spoty nebo krátká videa) online, vždy si vše předem stáhněte, pokud je to možné. Předejdete tak technických komplikací v průběhu akce. Na film se také ideálně podívejte předem, ať víte, co promítáte. Pokud ho znáte, proklikejte si ho, jestli se stáhnul v pořádku, nechybí nějaké části apod. Filmy je zakázáno půjčovat třetím osobám či jakkoliv sdílet a množit.

JAKOU TECHNIKU A ZÁZEMÍ BUDETE POTŘEBOVAT?

Zjistěte si, jaká technika je k dispozici na místě, kde bude promítání probíhat, případně si přineste vlastní dopředu vyzkoušenou techniku. Budete potřebovat:

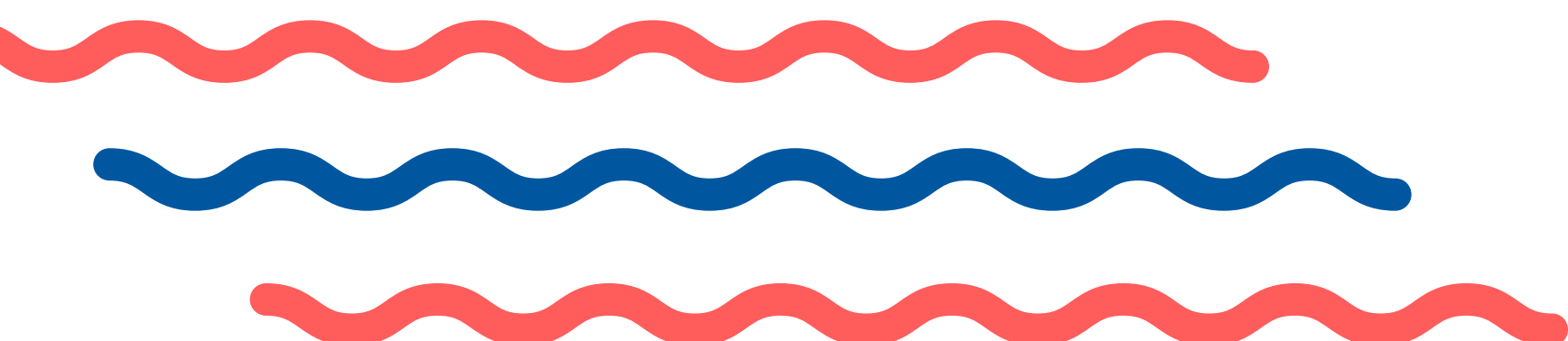
- počítač připojený po celou dobu na nabíječku s programem na přehrání filmů (vše určitě vyzkoušejte předem);
- projektor;
- reproduktory;
- prodlužku (zjistěte si, zda je na místě k dispozici);
- plátno nebo bílou stěnu na promítání;
- zatemnění místnosti (pokud není k dispozici, ujistěte se, že v době promítání už bude venku tma 😊)

JAKÁ JE ROLE MODERÁTORA/KY?

Moderátor nebo moderátorka by měl/a promítání uvést na začátku a po promítání vést případnou diskusi, představit petici apod.

JAK NA AKCI PROPAGOVAT AMNESTY?

Při promítání filmů zapůjčených od Amnesty je povinnost na akci divákům říci, že filmy zapůjčila organizace Amnesty International a ideálně mít na místě také Amnesty vlajku, případně další propagační materiály (rádi vám vše dodáme).

PERSEPOLIS

AMNESTY
INTERNATIONAL

O Zlatou plam v Cannes bojoval tento celovečerní animovaný film francouzské režisérky původem z Íránu, Marjane Satrapi, která napsala a nakreslila první íránský komiks všech dob, a na jehož základě pak vznikl tento celovečerní film. Autobiografický příběh s lehkostí popisuje její krušné dětství a dospívání v Íránu za dob islámské revoluce, války s Irákem a následného režimu. S humorem a lehkostí znázorňuje rozdílné vnímání kultury v evropském a arabském světě. A protože je to příběh umíněné dospívající holky, která si vždycky prosadí svoje a která žije v tuhém ideologickém režimu nesnášejícím odlišné názory, je to samozřejmě i příběh rebelantství a svobody.

ANIMOVANÝ / DRAMA
FRANCIE / USA
ANGLIČTINA, CZ TIT
2007, 96 MINUT

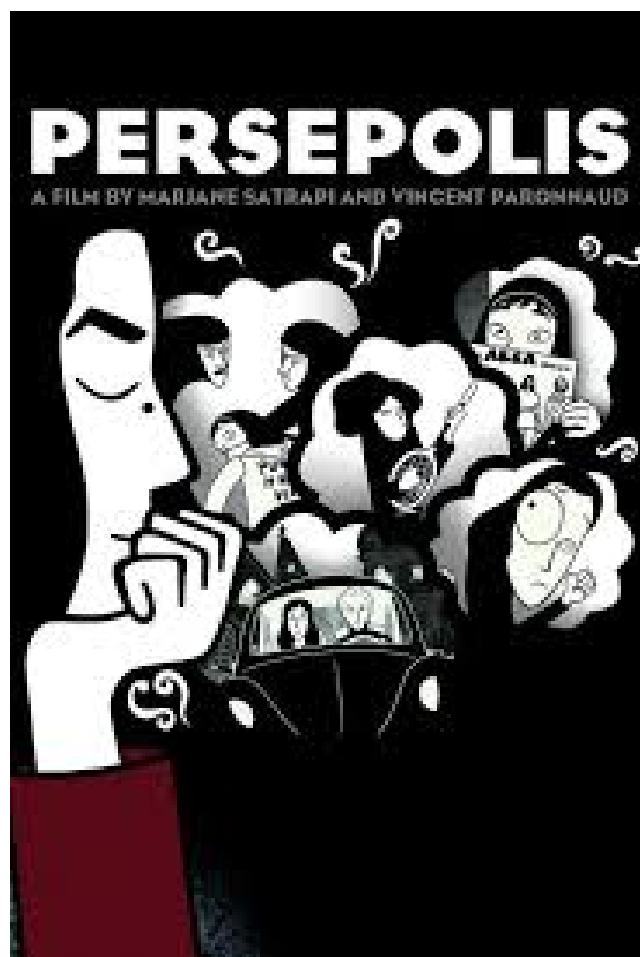
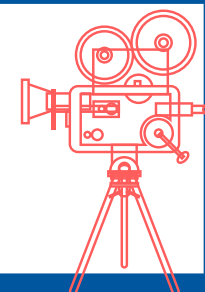

Photo © Sony Pictures Classics

OFICIÁLNÍ WEB FILMU: www.sonypictures.com/movies/persepolis

FILM NA ČSFD: www.csfd.cz/film/230517-persepolis/prehled/

KLÍČOVÁ SLOVA: Írán, válka, islám, ženská práva, politika

DOPORUČENÝ DOPROVODNÝ PROGRAM: Diskuse o ženských právech v Íránu a představení Amnesty případů nespravedlivě vězněných.

Nasrín Sotudíová, Narges Mohammadiová, Yasaman Aryaniová - 3 ženy, 3 Amnesty případy nespravedlivě vězněných obrádky lidských práv z Íránu. Jejich případy a mnohé další, stejně tak i petice na jejich podporu najdete zde: www.amnesty.cz/hledat?q=%C3%ADr%C3%A1n

DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE O LIDSKOPRÁVNÍCH TÉMATECH FILMU:

ÍRÁN A ŽENSKÁ PRÁVA

Íránská islámská revoluce, která proběhla mezi lety 1978–1979, měla za následek změnu íránského politického režimu směrem k islámskému šíitskému fundamentalismu. Tato změna sebou nesla i výrazné prohloubení diskriminace žen a dalších menšin. Film prozkoumává právě omezování lidských práv novým íránským režimem. Íránské úřady výrazně potlačují práva na svobodu projevu, sdružování a shromažďování. Obzvláště ženy čelí v Íránu zakořeněné diskriminaci v rodinném i trestním právu, a to i ve vztahu k manželství, rozvodu, zaměstnání, dědictví, či politickým funkcím. Místní úřady nekriminalizují genderově podmíněné násilí páchané na ženách a dívkách, včetně domácího násilí a nucených sňatků. Kromě této problematiky se film zabývá i disentem a nespravedlivými tresty. Právě v Íránu dochází k systematickému porušování práv na spravedlivý proces. Íránské úřady odepírají osobám, které čelí obvinění, přístup k nezávislým právníkům a spravedlivému procesu. Íránská vládnoucí garnitura ovšem dlouhodobě potlačuje i ostatní lidská a občanská práva, jako např. právo na svobodu vyznání, a dochází v něm k náboženské, sexuální i etnické diskriminaci

UNIVERZÁLNÍ PERIODICKÝ PRŮZKUM O STAVU LIDSKÝCH PRÁV V ÍRÁNU V ROCE 2019

Úřady v roce 2019 i nadále silně potlačovaly práva na svobodu projevu, sdružování a shromažďování. Bezpečnostní síly nezákonně používaly násilné prostředky k potlačení protestů, zabíjení stovek lidí a zadržování tisíců protestujících. Úřady svévolně zadržely více než 200 obránců lidských práv a na mnoho z nich uvalily tresty odnětí svobody a bičování. Nový zákon umožnil íránským ženám vdaným za muže s cizí státní příslušností předat íránské občanství svým dětem, ale i přesto nadále čelily diskriminaci a úřady zintenzivnily tvrdé zásahy proti obhájčům práv žen bojujícím proti zákonům o povinném zahalování žen. Etnické a náboženské menšiny čelily hluboce zakořeněné diskriminaci. Mučení a jiné špatné zacházení, včetně odpírání lékařské péče, zůstalo rozšířené, systematické a bylo páchano beztrestně. Byly vykonávány kruté, nelidské a ponižující soudní tresty. Desítky lidí byly popraveny, v některých případech na veřejnosti; několik z nich bylo v době spáchání zločinu mladších 18 let. Docházelo k systematickému porušování práv na spravedlivý proces. Úřady se i nadále dopouštěly zločinu proti lidskosti ve formě nucených zmizení skrze systematické utajování informací o osudu a místě pobytu několika tisíc politických disidentů, kteří byli v tajnosti mimosoudně popraveni v 80. letech.

PRÁVA ŽEN

ZDROJE:

www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/iran/report-iran

www.amnesty.cz/data/file/4920-report-iran.pdf?version=1589669276

www.amnesty.cz/hledat?q=%C3%ADr%C3%A1n

MŽITKY

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Rok 1945, Stalinova moc ovládá Polsko. Slavný malíř Wladyslaw Strzeminski odmítne dělat umělecké kompromisy a sloužit doktríně socialistického realismu. Je pronásledovaný, vyloučený z univerzity, jeho obrazy jsou strhány ze zdí muzeí. S pomocí některých svých studentů začne bojovat proti komunistické straně a stává se symbolem uměleckého odporu proti tyranii.

**HISTORICKÝ / DRAMA
POLSKO
POLŠTINA, CZ TIT
2016, 98 MINUT**

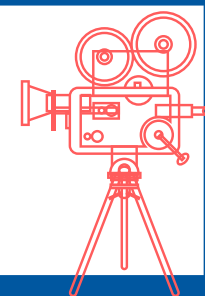

Photo © Akson Studio

OFICIÁLNÍ WEB FILMU: www.aksonstudio.pl/pl/filmy/powidoki

FILM NA ČSFD: www.csfd.cz/film/423643-mzitky/prehled/

KLÍČOVÁ SLOVA: Polsko, komunismus, umění

DOPORUČENÝ DOPROVODNÝ PROGRAM: Můžete navázat představením lidskoprávních problémů dnešního Polska a představit případy, na kterém Amnesty International upozorňuje (zákaz potratů, omezování práv LGBT+). Informace najdete na našem speciálním webu k současné situaci v Maďarsku a Polsku: www.prituhuje.cz

DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE O LIDSKOPRÁVNÍCH TÉMATECH FILMU:

LIDSKÁ PRÁVA V AUTORITÁŘSKÝCH REŽIMECH

Právo na práci je jedno ze základních lidských práv obsažených v lidskoprávních dokumentech – jak na národní, regionální i globální úrovni. Film Mžitky se zabývá porušováním práva na práci v socialistickém Polsku v roce 1945, v období, kdy se v zemi upevňoval komunistický režim. Komunisté v Polsku upevňovali moc postupným zbavováním práv svých nekomunistických ideových nepřátel a to jak v politických kruzích, tak v kruzích občanských. Lidská práva – nejen právo na práci – byla ovšem za studené války omezována v celém východním bloku a populace těchto zemí byla mobilizována na podporu ideologie jednotného státu a politik prosazovaných komunistickými stranami. I přes to, že se po studené válce rozpadem Sovětského svazu a komunistických režimů situace v oblasti lidských práv výrazně zlepšila, autoritářské a totalitní režimy existují ve světě dodnes. Podle Democracy Indexu k roku 2018 ve 32 % zemí panuje autoritářský režim a 36 % světové populace žije v těchto autoritářských zemích. Autoritářské režimy Democracy Index definuje jako státy, kde neexistuje politický pluralismus, nebo je výrazně omezen. Tyto státy často nabývají podobu absolutistických monarchií, či diktatur. Mohou mít některé konvenční demokratické instituce, ty ovšem mají zpravidla mizivou roli a ve státu jsou tak systematicky porušována a zneužívána lidská práva a svobody. Média jsou v těchto zemích často ve vlastnictví státu nebo pod kontrolou skupin spojených s vládnoucím režimem, soudnictví není nezávislé a cenzura a potlačování vládní kritiky je v těchto zemích běžné.

POLSKO DNES:

Amnesty zdokumentovala řadu oblastí, ve kterých se Poláci i v současné době potýkají s lidskoprávními problémy. Justice se dostává pod kontrolu vlády a právo na spravedlivý proces je v ohrožení. Soudci, kteří veřejně brání nezávislost soudů před vládními zásahy, jsou vystaveni zastrašování, důtkám nebo disciplinárním řízením. Svobodu projevu a shromažďování ohrožuje kriminalizace účasti na shromážděních i používání nadměrné síly proti demonstrantům ze strany policie. Nový zákon umožňuje upřednostňovat některé demonstrace před jinými, odlišně k nim přistupuje i policie. Vláda se snaží o snížení vlivu neziskových organizací, útočí hlavně na ty nevládky, které podporují práva žen, bojují proti domácímu násilí nebo proti zákazu potratů. Polsko má už nyní jeden z nejprísnejších potratových zákonů v Evropě, interrupce je legální pouze v případě ohrožení života matky nebo v případě znásilnění. Přístup k bezpečné interrupci je součástí zdravotnické péče a základní lidské právo. Úplným zákazem přerušování těhotenství by přitom stát bezprecedentně zasahoval do tělesné integrity a práva ženy svobodně se rozhodnout o svém těle. Stát víc a víc kontroluje také média. Omezuje nezávislé a kritické zpravodajství, vměšuje se do veřejnoprávních médií a ohrožuje tak jejich nezávislost, včetně svobody projevu a práva na informace.

ZDROJE:

www.amnesty.ca/our-work/issues/international-human-rights-principles

www.eiu.com/topic/democracy-index

www.prituhuje.cz

www.amnesty.org/en/documents/eur37/2147/2015/en/

www.amnesty.cz/zprava/4663/v-polsku-prituhuje-vysledky-prave-probehlych-parlamentnich-voleb-ukazou-jak-moc

DÍVKA

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Lara je trans žena, která se narodila s tělem a jménem chlapce. Podstupuje hormonální a chirurgické procedury, které z ní udělají ženu. Zároveň se zapisuje na prestižní baletní školu, kde si chce splnit sen a stát se tanečnicí. Jeden z nejsilnějších motivů Dívky, od kterého režisér Lukas Dhont od začátku do konce neuhýbá, je ten, že všichni z Lařina okolí, ať už doma či ve škole, plně podporují její touhy a snahy. Její rodina se přestěhovala do jiného města, aby Lara mohla chodit na baletní školu, její učitelé k ní přistupují úplně stejně jako ke všem ostatním studentům a studentkám, její otec pečlivě sleduje léčbu a doprovází ji na schůzky s lékaři a pokládá konstruktivní otázky. Síla filmu z velké části vychází z drsné pravdy: všechna tato podpora Laře proměnu nijak neusnadňuje. Jen zabraňuje tomu, aby byla horší, než je.

DRAMA
BELGIE / NIZOZEMSKO
FRANCOUZŠTINA, CZ TIT
2018, 105 MINUT

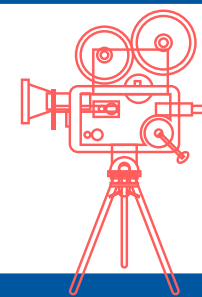

Photo © Diaphana Distribution

OFICIÁLNÍ WEB FILMU: www.menuet.be/en/projects/65-GIRL

FILM NA ČSFD: www.csfd.cz/film/617515-divka/prehled

KLÍČOVÁ SLOVA: transgender, tranzice

DOPORUČENÝ DOPROVODNÝ PROGRAM: Diskuse s trans-ženou nebo trans-mužem (můžeme vám pomoci sehnat hosta na diskuzi).

Můžete pustit před či po filmu také krátké video naší kampaně "Neboj se taky mluvit", ve kterém vystupuje Viktor, který prochází změnou pohlaví:
www.youtube.com/watch?v=6hkVxoPkjso

DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE O LIDSKOPRÁVNÍCH TÉMATECH FILMU:

CO ZNAMENÁ TRANSGENDER:

Gender je společenská role vztahující se k mužům a ženám. Během socializace se učíme tzv. ženské a tzv. mužské role. Tím, jak se oblékáme, s jakými hračkami si hrajeme, jak mluvíme, jak se pohybujeme nebo sedíme... Gender je sociální konstrukt, který přisuzuje ženám a mužům odlišné stereotypní vlastnosti. Tyto genderové stereotypy tak vytváří mnoho tlaků na lidi, kteří do těchto genderových škatulek nezapadají. Každý člověk je totiž jedinečný. Transgender je široký pojem, který souhrnně označuje osoby, jejichž genderová identita se liší od jejich biologického pohlaví. Naopak se ztotožňují s genderovou rolí opačného pohlaví. Někteří lidé se pak ocitají na pomezí genderů a nemají vůbec potřebu ztotožnit se s nějakou rolí. Někdy se používá také pojem transsexuál, ale transgender je preferovanější, protože jde hlavně o otázku genderu (a ne sexuality).

JAK PROBÍHÁ TRANZICE:

Změna pohlaví není jen nějaký náhlý nápad nebo touha dělat se zajímavým, jak se často lidé mylně domnívají. Rozhodnutím o podstoupení operace a otevřeným přiznáním tito lidé často riskují odmítnutí svého blízkého okolí, ale například i diskriminaci v práci. Je to dlouhodobý proces, který zahrnuje vnitřní i vnější coming-out a po vlastním rozhodnutí pak mnoho lékařských i byrokratických úkonů. Změny mohou trans lidé podstupovat v různé míře. Přejít k novému životu nese označení tranzice. Tranzice má více podob, může a nemusí zahrnovat např. změnu jména, užívání jiných osobních zájmen, změnu vzhledu a také operaci pohlavních orgánů a hormonální terapii. Prvním krokem v případě podstoupení hormonální terapie je nutná návštěva sexuologa. Pouze ten může předepsat hormony, následně vydá potvrzení pro matriku ke změně jména na neutrální, a také doporučí daného člověka ke komisi, která má za úkol schvalovat pojišťovnou proplácené operace. Hormony se předepisují na základě několika vyšetření, po zhodnocení výsledků vyšetření sexuolog předepisuje hormonální terapii na určitou dobu dopředu. Změna jména z mužského na ženské a opačně je v současné době možná pouze po podstoupení operativního zákroku, včetně sterilizace. Bez operace je pouze možnost změny jména na neutrální, které se může používat pro ženy i muže (Alex, René...).

Výsledky průzkumů ukazují, že transgender osoby čelí častému porušování jejich základních práv – diskriminaci, násilí, obtěžování a to ve větší míře, než u homosexuálních a bisexuálních osob. K diskriminaci transgender osob dochází i v Evropě. Problémy, kterým trans osoby čelí, vychází z nedostatečného povědomí veřejnosti o realitě jejich identity a života. Vytváří se tak začarovaný kruh strachu a nevědomosti, netolerance, diskriminace a dokonce i násilí.

ZDROJE:

www.transparentprague.cz/slovnicek

www.transparentprague.cz/translide

www.transparentprague.cz/doporucujeme

fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2015-being-trans-eu-comparative-summary_en.pdf